

nebylo změněno nic předpisem 2. odst. cit. § 102, neboť obsahem jeho je jen úprava způsobu, kterým se vykonává dozorčí právo státní správy vůči jednomu z orgánů obce, t. j. vůči obecnímu výboru (zastupitelstvu). Dlužno proto mítí za to, že i úřední činnost starosty obce co do stanovení pořadu jednání a jeho projednání mohou býti zásadně předmětem dozorčího zákroku dle § 102 obec. zřiz. Opak neplyne z toho, že starosta obce je za předpokladů §§ 3 a 4 nov. č. 76/19 Sb. povinen dáti určitý předmět na program schůze, neboť všeobecné znění § 102 obec. zřiz. nevylučuje z dozorčího zákroku státní správy podle § 102 obec. zřiz. ani akty orgánů obecních, k nimž došlo v důsledku členských práv, jež uplatnili členové obecního zastupitelstva. — — —

Č. 11.936.

Tituly: Užívání cizozemského titulu »Dr. rerum politicarum«.

(Nález ze dne 23. května 1935 č. 16.151/35.)

Prejudikatura: Boh. A 8247/29, 11.122/34.

Věc: František B. v B. (adv. Dr. Jan Wihlidal z Trnovan-Teplic) proti zemskému úřadu v Praze o užívání akademického titulu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. úřad v Ústí n. L. vydal st-li výměr z 26. prosince 1932, ve kterém uvedl, že bylo zjištěno, že st-l užívá v úředním styku akademického titulu Dr., aniž prokázal dokladem, že titul ten byl nostrifikován. Byl proto st-l v základě článku 3 zák. č. 125/1927 Sb. vyzván, aby onoho akademického titulu dále nepoužíval, poněvadž jeho používání v úředním styku je dovoleno pouze po provedení nostrifikace. Současně bylo st-li pohroženo v případě, že tomuto vybídnutí nevyhoví, pokutou do 5000 Kč, resp. trestem na svobodě do 14 dnů.

Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím jako bezdůvodné zamítnuto.

Ve stížnosti vznesené proti tomuto rozhodnutí k nss-u uplatňuje st-l na prvním místě námitku, že min. výnos ze 6. června 1850 č. 240 ř. z. nemá ustanovení o doktorátu rerum politicarum a že tedy pro nostrifikaci diplomu doktora rerum politicarum neexistuje právní předpis, takže by nostrifikace tohoto diplomu nebylo lze vůbec dosáhnouti.

Nss nemohl tuto námitku uznati důvodnou. Již v nál. Boh. A 8247/29 bylo vysloveno, že dekretem dvor. komory studijní z 9. prosince 1819 sb. zák. politických sv. 47, č. 163, str. 445, který je součástí platného právního řádu, je tuzemcům zcela všeobecně zakázáno nabytí cizozemského diplomu doktorského a tudíž také užívání jakéhokoli doktorského titulu, kterého bylo nabyto na cizozemské universitě. Výjimky z tohoto zákazu byly stanoveny mimo jiné min. výn. č. 240/1850 ř. z., který upravil t. zv. nostrifikaci cizozemských diplomů doktorských. Nebylo však příčiny zkoumati, zda předpisy min. výnosu č. 240/1850 ř. z. se

vztahují skutečně, jak stížnost tvrdí, jen na doktoráty v něm uvedené (theologie, práv, lékařství a filosofie), anebo zda předpisy tohoto výnosu, který ovšem jedná výlučně jen o doktorátech v době jeho vydání zavedených, nutno nyní aplikovati také na doktoráty později zavedené; neboť i kdyby bylo pravda, že se nostrifikační předpisy onoho výnosu na doktorát rerum politicarum nevztahují, anebo že tento doktorát nelze v tuzemsku vůbec nostrifikovati, plynulo by z toho jedině, že st-l nemůže vůbec dosáhnouti nostrifikace svého doktorátu rerum politicarum, aniž tím ovšem je st-lův doktorát vyňat ze všeobecného zákazu dekretu dvor. komory studijní z r. 1819.

Bezdvoudnou shledal nss další výtku stížnosti, že výzva žal. úřadu neužívati doktorského titulu až do nostrifikace je ničím neodůvodněnou tvrdostí a že porušuje nabytá práva a zákon, totiž § 106 odst. 3 úst. list. a zák. č. 61/1918 Sb.

Pokud jde o zákon naposled uvedený, bylo jím v § 1 odst. 1 větě druhé pouze vysloveno, že v platnosti zůstávají tituly, na které lze splněním předepsaných podmínek nabýti právního nároku (titul doktorský, inženýrský atd.), pak tituly, jež vyjadřují skutečně zastávanou hodnost, a vyznamenání udělovaná vysokými školami (čestné doktoráty a pod.). Tímto ustanovením nebylo však nic změněno na dosavadním právním stavu, pokud jde o užívání cizozemských titulů a hodností, nýbrž byla jím pouze stanovena výjimka ze zásady vyslovené v první větě odst. 1 § 1 zák., že šlechtictví, řády a tituly se zrušují (srov. Boh. A 11.122/34). Stejně je tomu i s § 106 odst. 3 úst. listiny. V tomto ústavním předpise se praví, že tituly smějí býti udílány jen, pokud označují úřad nebo povolání; podle druhé větě odst. 3 § 106 úst. listiny se pak toto ustanovení netýká akademických hodností. Smysl dovolaného ústavního předpisu je tedy jen ten, že akademické hodnosti mohou býti udílány, třebaže neoznačují úřad nebo povolání. Avšak na platných právních předpisech, jež upravují udělování a užívání akademických hodností, nebylo ústavní listinou nic změněno.

Konečně namítá stížnost, že nostrifikace doktorského diplomu je třeba jen tehdy, jestliže diplom má býti předpokladem pro výkon určitých povolání (lékařů, advokátů) a že nostrifikace není třeba, jde-li pouze o užívání doktorského titulu. Ani tato námitka nemohla býti uznána důvodnou.

Nostrifikace cizozemských diplomů doktorských byla min. v. n. č. 240/1850 ř. z. zavedena a je jí třeba k tomu, aby »držitel cizozemského doktorátu dosáhl onoho akademického oprávnění, které přísluší doktorům university tuzemské«. K těmto oprávněním náleží — jak nss dovodil v nál. Boh. A 8247/29 — také právo doktorského titulu užívati. Je tedy s hlediska nostrifikace doktorského diplomu irelevantní, zda pro jeho držitele má býti doktorská hodnost předpokladem pro výkon určitého povolání, anebo zda držitel diplomu hodlá hodnosti užívati jedině jako titulu.